

РЕШЕНИЕ

№ 875

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9755** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от „Слокоша“ ЕООД, със седалище [населено място], представлявано от управителя Н. Г. Р., чрез адв. А., срещу Решение № 2987 от 03.08.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, по нахд № 16806/2021 г.

С обжалваното в настоящото производство решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № РД-05-0410/10.04.2020 г., издадено от директора на Столичната РЗИ, с което за извършено нарушение на чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ)q на основание чл. 218, ал. 2 от ЗЗ, е наложено на „Слокоша“ ЕООД административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева.

С касационната жалба се излагат оплаквания за неправилност на решението поради противоречието му с материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че не са изпълнени указанията на касационната инстанция, като не са събрани доказателства на кого е връчена поканата за явяване за съставяне на АУАН, поради което това обстоятелство е останало неизяснено и при новото разглеждане на делото. Поддържа се, че изводите

на районния съд са направени въз основа на предположение, което не кореспондира с фактичката обстановка и представените по делото писмени доказателства. Сочи се, че при съставяне на АУАН е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, което е довело до засягане правото на защита на санкционираното лице. Поддържат се оплаквания за нарушения на процесуалните правила и на принципа на обективната истина – чл. 13, ал.1 НПК. В тази връзка се твърди, че не е доказано мястото на нарушението, неговият извършител и реализирането на елементите от състава му. Касаторът твърди, че съдът не е изложил мотиви и не е анализирал представените доказателства относно особеностите на мястото на извършване на нарушението, за което счита, че представлява преместваем обект, състоящ се от зимна градина, открит бар, маси за консумация и тенти. Счита, че обектът не представлява закрито обществено място поради възможността целогодишно при добри атмосферни условия да се отваря витрината на зимната градина, което осигурява естествена циркулация на въздух. Твърди, че нарушението, извършено на 11.12.2019 г. в обекта, е едно и извършител е управителят А. К., за което е бил санкциониран с издадено му НП. Искане се от съда да отмени съдебното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – СРЗИ, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на касационно обжалване.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел за следната фактическа обстановка: на 11.12.2019 г. в обект ресторант - пицария „Б.“, находящ се на адрес: [населено място], [улица], била извършена проверка от служители в СРЗИ, при която било установено, че клиенти на заведението пушат тютюневи изделия в търговската зала на заведението, която представлява закрито обществено място. По същото време било констатирано и идентично нарушение, извършено от управителя на заведението - А. К.. В тази връзка за нарушение на разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗЗ на място била връчена покана за явяване в СРЗИ на представител на дружеството за съставяне на АУАН на 18.12.2019г.

На 19.12.2019г. в отсъствие на нарушителя е съставен АУАН № 0...016/19.12.2019 г. срещу „Слокоша“ ЕООД за извършено нарушение на чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето. Същият бил връчен на упълномощен представител на дружеството на 13.01.2020 г. и въз основа на него е издадено атакуваното наказателно постановление от директора на СРЗИ. В срока по чл. 44 от ЗАНН не са постъпили възражения.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на установените в ЗАНН процесуални правила и не са налице формални основания за отмяна на постановлението. В тази връзка е посочил, че актът за установяване на административно нарушение от 19.12.2019 г. е

съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН - в отсъствие на нарушителя, след отправена покана до същия за явяване за съставяне на АУАН на 18.12.2019 г., чрез представител на дружеството. Последният факт се установявал от представен по делото констативен протокол от 11.12.2019 г. /л. 17 от НАХД № 15283/2020 г./, в който било отбелязано, че е връчена покана. С тези мотиви съдебният състав е приел, че не е нарушено правото на защита на санкционираното лице. По същество е приел, че нарушението е доказано от обективна страна дори и само въз основа на обстоятелството, че на същата дата лицето А. К. е бил установен да пуши на територията на заведението, за което е бил санкциониран с влязло в сила наказателно постановление. Изложени са мотиви в съдебния акт, че търговският обект, стопанисван от дружеството, е обществено място по смисъла на § 1а от ДР на ЗЗ, както и че същото е от закрит тип, независимо че според жалбоподателя е преместваем обект с монтирано остъкление. Прието е за житейски нелогично да се твърди, че прозорците са били изцяло отворени към датата на извършване на проверката през месец декември 2019 г. и са позволявали циркулация на въздух.

Така постановеното съдебно решение е правилно.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Изпълнени са изискванията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя, както правилно е приел въззивният съд. За законосъобразното приложение на посочената разпоредба се изисква нарушителят да бъде надлежно уведомен, че предстои съставяне на акт за установеното административно нарушение, както и датата, на която следва да се яви пред органа за това. В случая е установено въз основа на представен Констативен протокол от 11.12.2019 г., че при проверката в процесния търговски обект е присъствал Й. Й., салонен управител в ресторанта, на когото е връчена покана за съставяне на АУАН на дружеството, с надлежно отбелязване в нея, че е отправена до Н. Р. – управител на „Слокоша“ ЕООД. Фактът на връчване на посочените документи именно на това лице се потвърждава от свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по АУАН.

В констативния протокол от 11.12.2019 г. е отбелязано, че на проверката е присъствал и А. К.. На посоченото лице е съставен АУАН за нарушаване на забраната за тютюнопушене в процесния обект на същата дата, въз основа на който е издадено НП, което е влязло в сила. К. се е явил за връчване на процесния АУАН като пълномощник на „Слокоша“ ЕООД, съгласно изрично отбелязване в акта. Следователно, актът е надлежно връчен на упълномощен представител на касатора, като е осигурена възможността му да упражни правото си на защита, като депозира възражение по реда чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Поради това дори да се приеме, че при връчване на поканата за съставяне на АУАН е допусната нередност, то същата не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, тъй като не е довела до ограничаване правото на защита на касатора.

Правилен е изводът на районния съд, че „Слокоша“ ЕООД е осъществило състав на нарушение по чл. 218, ал. 2 от ЗЗ, предвиждащ ангажирането на административнонаказателната отговорност на лице, което допусне в управляван от

него обект извършването на нарушение на чл. 54, 56 или 56а от Закона за здравето /ЗЗ/. Разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗЗ забранява тютюнопушенето в закритите обществени места. Дефиницията за обществено място е регламентирана с § 1а от Допълнителните разпоредби на ЗЗ - това са всички места, които са обществено достъпни и/или предназначени за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп, включително и места за настаняване, заведения за хранене и развлечения, заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от Закона за туризма /б. „г“/. § 1а, б. „г“ от ЗЗ препраща към Закона за туризма, съгласно който туристически обекти са заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове /чл. 3, ал. 2, т. 2/. Съгласно § 1, т. 32 от ДР на Закон за туризма „ресторант“ е заведение, в което се предлагат кухненска и сладкарска продукция, алкохолни и безалкохолни напитки, а обслужването на клиентите е с квалифицирани сервитьори с използване на специални форми на сервиране. От събраните по делото писмени и гласни доказателства е установено по несъмнен начин, че на 11.12.2019 г., в процесното заведение, клиенти и служител на дружеството са пушили тютюневи изделия в търговската му зала. Не бе доказано от касатора твърдението му, че е било налице тютюнопушене единствено в откритата търговска част. От изслушаните пред въззивната инстанция свидетелски показания се установява, че по време на проверката в помещението, „оградено отвсякъде с по-високи като френски прозорци от всички страни“, са установили, че на всички маси са поставени пепелници, а клиенти са пушили тютюневи изделия. В помещението всички прозорци са били затворени, а освен това то е било отворено към вътрешната търговска зала без поставена преграда. Следователно дружеството е допуснало осъществяването на нарушение на чл. 56, ал. 1 ЗЗ в стопансиваното от него заведение, поради което административнонаказателната му отговорност е законосъобразно ангажирана на основание чл. 218, ал. 2 от ЗЗ, като му е наложена имуществена санкция в минимален размер от 3000 лв.

Неоснователно е възражението за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения. Решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подробно обсъждане на доказателствата и доводите на страните. Изпълнени са указанията на касационната инстанция, като СРС е полижил усилия да събере относимите доказателства, които подробно е анализирал.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2987 от 03.08.2022 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, по нахд № 16806/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.